

PATMOKSEN EVANKELIUMI

Väinö Hotti

Myönteisiä piirteitä

Patmos Radion laajenemiseen liittyy myös myönteisiä piirteitä. Vähäisin asia ei ole se, että monet hengen miehet ”kumpujen yöstä” saavat puheenvuoron (Saarnivaara, Muroma, Hiltunen, Santala, Evalds jne.). Raamatulle uskollisten julistajien joukkoon on vielä lisättävä: Timo Keskitalo, Mailis Janatuinen ja Keijo Rainerma.

Reviiri laajenee

Suomen hengellisessä kentässä on viime aikoina tapahtunut jonkinlainen ”uusjako”. Patmos on laajentanut reviiriään merkittävästi radion avulla. Patmos – Radion kuuluvuusalueena on miltei koko Suomi. On luonnollista, että se on saanut uusia kannattajia muista hengellisistä piireistä.

Tosin laajenemiseen liittyy muutamia ”lieveilmiöitä”, joihin tahdon seuraavassa kiinnittää huomiota.

Kaksi suuntausta

Teologisesti on kaksi pääväylää: 1. luterilainen (rationaalinen), 2. vapaiden suuntien (irrationaalinen) / sentimentaalinen / emotionaalinen.

On helppo sijoittaa Patmos jälkimmäiseen; edellämainittuja positiivisia poikkeuksia lukuun ottamatta.

Mammuttitauti

Patmoksen taholta on laajenemiseen liittyen annettu ymmärtää, että ”homma on hanskassa”. Patmos haluaa olla ”suurin ja kaunein”. Sieltä halutaan jakaa ohjeita hengellisen elämän kaikille sektoreille: itään, länteen pohjoiseen ja etelään. **Korkein totuus** löytyy Patmokselta. Patmos nimenomaan pyrkii tuomaan esille Jumalan sanan **väärentämättömänä!**

Ekumeeninen perusta

”Ykseyttä moninaisuudessa” on yhteyspyrkimysten lähtökohta. Samalla hylätään EKKLESIA-ajattelu. Kaikki lahkolaistorukat pyhitetään ekklesian osana.

Äskettäin **LEENA METSÄMÄKI** toi julki ilonsa siitä, että uusia hengellisiä ryhmittymiä syntyy.

Kuinka tällainen ”ilottelu” sopii yhteen Jeesuksen toisen tulemisen odotuksen kanssa? Onko Jeesus ”moniavioinen”. Mitä on sanottava morsiamen valmiudesta ottaa ylkä vastaan? Tilannehan on katastrofaalinen; uusia ”morsiamia” ilmaantuu harva se päivä! Tämä on uskovalle surun ja murheen aihe!

Mikään vähänkin rationaalinen ajattelu ei tue moista teologiaa!

On irvokasta ja vastuutonta puhua Jeesuksen tulosta morsiantaan noutamaan samanaikaisesti kun DIABOLOS riepottelee ja pirstoo seurakuntaa maan äärestä toiseen. EIHÄN TÄSSÄ OLE MITÄÄN JÄRKEÄ!

”Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on?” (Luuk.12:57).

Lahkojen väliset raja-aidat asettuvat selkeästi näitä Jeesuksen sanoja vastaan. Aitoja ei voi parhaalla tahdollakaan tulkita yhteyden merkiksi.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.12:34,35).

RAUHANOMAINEN RINNAKKAISELO ei ole sama kuin kristillinen rakkaus!

Ekklesian hylkääminen

Patmoksesta on tehty EKKLESIA. Tämä on harhaoppi. **Tämä on tyypillistä lahko-ajattelua.** Tämä on myös ylpeyttä ja itseriittävyyttä; tämä oli myös Laodikean tauti:

”Sillä sinä sanot: **Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse**; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus” (Ilm.3:17-19).

Lahkoajattelun ydin on aina ollut: ME YKSIN OLEMME OIKEASSA, MUUT OVAT HARHAOPPISIA! Tästä idusta ovat kaikki lahkot syntyneet. TAKAISIN RAAMATTUUN!

Seurakunnan isä

Alkuseurakunta syntyi PYHÄN HENGEN synnyttämänä:

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, **olivat he kaikki yhdessä koolla.** Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi” (Apt.2:1-4).

PYHÄ HENKI yhdistää aina Jeesukseen uskovat! Pyhän Hengen olemus (substanssi) on yhdistäminen.

DIABOLOS (hajottaa, heittää erilleen) toimii Pyhän Hengen vastaisesti ja sen vastavoimana. Pitäisi olla helppo tunnistaa, mikä henki lahkot saa aikaan! Maalaisjärkikin tämän sanoo! Vain synnin sokaisema järki hyväksyy lahkohengen Jumalan työksi. Tämä edellyttää, että musta tehdään valkoiseksi ja valkoinen mustaksi. Perkele on lahkolaisten synnyttäjä ja ISÄ. Kuinka uskova voi iloita Perkeleen töistä ja antaa niille kannatuksensa? Tämähän on sokeutta!

Vanhurskauttaminen

Vanhurskauttaminen on luterilaisuuden keskeinen opinkohta. Patmoslaisuus ei ole keskittynyt Lutheriin. Vanhurskauttaminen on jäänyt pahasti taka-alalle. Luterilaisuudessa vanhurskauteen liittyy kiinteästi lain saarna ja parannuksenteko.

Patmoksen teologiassa vanhurskauttaminen tapahtuu lähtökohtaisesti siten, että ”vallitseva tilanne vanhurskautetaan”. Tässä se muistuttaa luopumuksessa elävää kansankirkkoa.

”On tietenkin itsessään myönteistä, että kirkko reagoi yhteiskunnan muutoksiin. Mutta jos se hylkää profeettallisen kutsumuksensa ja jää vain alituisesti tilanteen vanhurskauttajaksi, se ei enää toimita tehtävänsä, vaan on langennut massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi” (Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.40).

Siunauskultti

Ortodoksikirkossa siunataan lähes kaikkea: ihmisiä, rakennuksia, esineitä, aineita jne. Patmos on nähtävästi lainannut sieltä siunaamiskulttinsa. Saarnavirka on käsitetty yksipuolisesti SIUNAAMISENA.

Suuri ongelma

Patmos ottaa siunaamiskultillaan etäisyyttä luterilaiseen laki ja evankeliumi – oppiin. Samalla se reivaa purjeitaan vapaiden suuntien häilyvien oppien mukaan. Vapaissa suunnissa oppi on laskettu ”kellumaan”.

*”ettemme enää olisi **alaikäisiä**, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa” (Ef.4:14).*

Alaikäisyyteen viittaa myös lakojen hyväksyminen ja siunaaminen:

*”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin **pienille lapsille Kristuksessa**. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? (1. Kor.3:1-4).*

Populismia

Kansankirkosta on lainattu kansan mielistely. Toki kyseessä on rajattu ”ystäväkansa”, jonka pillin mukaan tanssitaan. Raamattu on heitetty taka-alalle. Populismi auttaa yksinkertaisen kansan rahastamisessa.

Sosiaalinen evankeliumi

”Viides evankeliumi” on hallitseva. Sillä on **peitenimenä** ”kahden käden evankeliumi”. Sosiaalinen evankeliumi on kansan suosiossa. Tämä on ”toinen evankeliumi”. Luonnollinenkin ihminen hyväksyy sen. Siitä on poistettu ”ristin pahennus”. Paavali lukee kuitenkin tälle evankeliumille ”madon luvut”.

*”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois **toisenlaiseen evankeliumiin**, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu**” (Gal.1:6-9).*

Rukous esivallan puolesta

SUOMI RUKOILEE – ohjelmassa toistetaan Paavalin tekstiä:

”Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään **kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta**, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1. Tim.2:1-4).

ESIRUKOUS on kallisarvoinen asia. Meidän tulee rukoilla ei ainoastaan esivallan, vaan myös ”kaikkien ihmisten puolesta”. Esirukous ei kuitenkaan ole kristittyjen ainut velvoite suhteessa maailmaan ja esivaltaan, vaan sitä ovat myös **lähetykskäsky ja parannussaarna**. Patmos on pitkälti luopunut jälkimmäisistä ja tyytynyt vain esirukouksiin ja siunaamisiin. Jumalan sana tulisi ottaa kokonaisena. Kansa voi paatua niin, ettei sen puolesta kannata enää rukoilla:

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti.” (Matt.28:18-20).

”että **parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava** hänen nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita” (Luuk.24:47).

”Mutta sinä **älä rukoile tämän kansan puolesta**, älä kohota heidän puolestaan huutoa ja rukousta äläkä niillä minua ahdistaa; sillä en minä sinua kuule” (Jer.7:16).

”Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; **siitä minä en sano, että olisi rukoiltava**. Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi” (1. Joh.5:16,17).

KRISTITYT – YHTEISKUNTARAUHAN TAKUUMIEHINÄ

Kristitty ei ole ensisijassa kutsuttu maallista rauhaa edistämään. Hänen päätehtävänsä on saattaa ihmiset rauhaan Jumalan kanssa. Tätä kautta hänestä tulee myös yhteiskunnallinen ”rauhantekijä”:

”Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman” (Matt.5:9).

”Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa” (Room.12:18).

”että saisimme viettää **rauhallista ja hiljaista elämää**” (1.Tim.2:2).

”Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan” (Matt.10:34).

”Ja vietyään heidät päällikköjen eteen he sanoivat: ”Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia. ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia” (Apt.16:20,21).

Martti Luther 1483 - 1546

”Ehkei kukaan muu ihminen”, Thomas Carlyle sanoo, ”jolla on niin nöyrä ja rauhallinen mielenlaatu, ole koskaan täyttänyt maailmaa sodalla ja taistelulla” (Kares, Luther, s.162).

”Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (ajatuksiani) hyväksyvän, vaan minä toivon niillä ärsyttäväni heitä ja heidän jumalaansa, perkelettä” (Luther, Gal.kirj.sel. s.10).

”Näin he tuomitsivat toinen toisensa: valeapostolit Paavalin ja Paavali taas vuorostaan valeapostolit. Tällainen kiista ja syyttelemine esiintyy seurakunnassa aina, varsinkin evankeliumin opin kukoistaessa, jumalattomat opettajat kun näet vainoavat, syyttävät ja sortavat hurskaita opettajia, ja kun hurskaat taas vuorostaan syyttävät jumalattomia. Paavilaiset ja lahkolaiset vihaavat ja tuomitsevat meitä nykyään mitä katkerimmin, me taas sydämen pohjasta vihaamme sekä tuomitsemme heidän jumalattoman ja rienaavan oppinsa. **Mutta kansa parka on neuvotonna ja kahden vaiheilla, epätietoinen siitä, kummalleko puolelle kallistuisi, keitä vaaraan joutumatta seuraisi – sillä eihän jokamiehellä ole lahjaa arvostella näin suuria asioita kristillisesti**” (mt.ss.71,72).

”Näkevähän kaikki, että minä tällä julistuksellani olen kaikkialla hankkinut osakseni vainoa ja kaikkein kiivainta, hillittömintä vihaa oman kansani ja kaikkien ihmisten puolelta...Tämä ei todellakaan ole ihmisten ja maailman mieleistä julistusta! Maailmaa näe ei voida pahemmin ja pistävämmiin ärsyttää kuin tuomitsemalla sen viisaus, vanhurskaus, hengellisyys ja mahti... Jos me näet tuomitsemme ihmiset ja kaikki heidän (näköjään parhaimmat) pyrkimyksensä, käy aivan varmasti niin, että vaivattomasti saamme osaksemme heidän katkerimman vihansa, vainot, pannaanpanot, tuomiot ja kuoleman” (77,80).

”Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen” (82).

”Juuri pääasiallisesti tämän opin vuoksi, jota me niin ahkerasti teroitamme, me saamme kärsi viha ja vainoa saatanan ja maailman puolelta. Saatana näet kyllä oivaltaa mikä voima tällä opilla (vanhurskauttamisopilla) on ja mitä hyötyä siitä on” (342).

”Mistä syystä he siis niin katkerasti vihaavat meitä? Yksinomaisesti siitä syystä, että ovat kuulleet uusia opettajia” (491).

”Samoin Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valepatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas” (502).

”Kaikki oli ennen evankeliumin esiintuloa niin leppoisan rauhallista, mutta nyt, kun sitä on julistettu, kaikki menee mullin mallin... hurskaat saavat maailmassa pitää hyvänä sen kunnianimen, että ovat kapinallisia, rauhanrikkokkia ja lukemattomien onnettomuuksien aiheuttajia... Älköön tunnustautuko kristityksi se, joka ei halua kärsiä vainoa Ismaelin puolelta!” (533,534).

”Jos siis evankeliumia julistetaan täydessä rauhassa, on se aivan varmana merkinä siitä, että se ei ole evankeliumia (592).

”Evankeliumin kukoistaessa täytyy siis ristin pahennuksen välttämättömyyden pakosta seurata – muussa tapauksessa perkeleeseen ei ole sattunut täysosuma, vaan häntä on vain keveästi huitaistu. Jos tulee täysosuma, hän ei pysy rauhallisen, vaan alkaa metelöidä kauheasti ja panee kaiken selaisin” (594).

BLOGI 30.08.2019 10:30 (päivitetty 10:30)

Pitääkö kirkon olla turvallinen tila? Mailis Janatuinen

Muutamit luterilaisen kirkon seurakunnat ovat julistaneet kirkkonsa ja messunsa ”turvalliseksi tilaksi”. Sana ”turvallinen” ei tässä tapauksessa tarkoita sitä, ettei kirkkosalissa koskaan tapeltaisi, saati sitten ammuskeltaisi. Ei, se tarkoittaa sitä, ettei kenellekään, ei ainakaan millekään vähemmistölle, saa sen seinien sisällä tulla paha mieli...

Kirkossa, jossa kenellekään ei tule paha mieli, ei kenellekään tule myöskään hyvä mieli. Ilosanomaa tarvitsevat nimittäin vain ne, joilla on paha mieli. Jotka tietävät olevansa toivottomia syntisiä ja matkalla kadotukseen. Jotka tunnustavat rikkoneensa myös seksuaalielämän alueella monella tavoin itseään ja toisia vastaan.

Ja mitä ne ihmiset sanovat viimeisellä tuomiolla, joiden kirkko oli turvallinen tila? Jossa heille ei tullut koskaan mistään synnistä paha mieli?

JUHA AHVION TEOLOGIAA

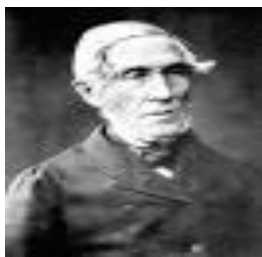
On hämmästyttävää, että teol.tri rakentaa uskonoppinsa kansallisten herättäjien varaan. Hän mm. siteeraa **J.V. Snellmania**. Kaikki kunnia Snellmanille, mutta ei hän millään tavalla kelpaa kristittyjen esikuvaksi! On mahdotonta ajatella J.V. Snelmania uskovien oppi-isäksi. Hänen ajatuksissaan on minimaalisen vähän uskonelämää rakentavaa. EIHÄN SNELLMAN ITSE EDES PYRIKÄÄN OLEMAAN KIRKON OPETTAJA! Hän oli tyyppillinen filosofi. Itse en rohkene pitää kristittynä ketään ”Snellmanin opetuslasta”. On vaikeaa sovittaa Paavalin teologiaan fennomania. Kun Paavali koki kääntymyksen Damaskon tiellä, hänestä tuli ”yhden asian mies”.

”Niinpä, kun minä tulin teidän tyköne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna” (1. Kor.2:1,2).

”Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen” (Fil.3:7,8).

Juha Ahvio

J.V. Snellman

J.V. SNELLMANIN JUMALOUSKO

J.V. SNELLMAN, Kootut teokset

”Snellman hylkäsi kirkon opin persoonallisesta Jumalasta ja näki ihmisessä itsessään jumalallisen läsnäolon ja vaikutuksen. Vaikka pitää paikkansa, että Snellman ei edellyttänyt henkisen subjektin kuolemattomuutta perinteisessä kristinuskon merkityksessä, hänen teoksensa on kuitenkin ”teodikea”, Jumalan hyvyden ja kaikkivoipaisuuden puolustus...Jumala oli Snellmanille lähinnä ”panteistinen”, kaikkialla läsnä oleva” (mt. s.230, netti).

”Ei vain filosofi J.V. Snellman, vaan sivistyneet yleensä, papit mukaan luettuina, pitivät henkilökohtaista herätystä ja kääntymystä tarpeettomana” (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.263).